

ka utvrđuje tjednu štetu od 8 funti, 7 šil. i 9 d., uzimajući u obzir tužiteljeve mogućnosti života, /koji ima 47 godina/ zatim uzima gubitak zarade i gubitak zabave što je izgubio mogućnost da vozi bicikl /koji rado vozi/, što neće moći plesati /zabava kojom se bavio/ i što će moći samo ograničeno plivati, pa dosudjuje svotu od 6.750 funti, koju će mu razmjerno nadoknaditi tuženi.

/LLLR 1962, str.126-134/

E.P.

Bilješka. - U ovom slučaju prvotuženi je /slagačko poduzeće/ suđjen samo radi toga što nije ispunio dužnost urednog poslodavca, da se brine za sigurnost svojih namještenika. Drugotuženi bi inače bio sam odgovoran za svu štetu, jer je on bio dužan da kao poslu vješta stranka na javnoj površini složi teret tako da ne može nikoga povrijediti. Da se teret srušio prije nego što je prvotuženi počeo operacije otpremanja, drugotuženi brodar morao bi sam snositi svu štetu. U ovoj presudi oštro su istaknuti kako dužnost poslodavca za sigurnost radnika kad ga izlaže rizicima, koji su mogli i morali biti uklonjeni, a s druge strane se u naknadi štete vodi izrično računa i o zabavama koje je tužitelj izgubio baš zbog zadobivene povrede.

E.P.

VRHOVNI SUD VIKTORIJE

Presuda od 3.X 1961.

Taylor v. Gelong Harbour Trust Commissioners and Horáard Smith Ltd.

Odgovornost tegljenog broda iz ugovora o tegljenju - Ugovorna dužnost naknade štete za tjelesnu povredu zbog nepažnje zapovjednika tegljača, a sa strane tegljenog broda - Nepažnja zapovjednika tegljača nije nepažnja brodaru tegljača

Povrijedjeni tužitelj uspio je u prethodnoj parnici dokazati da je do povrede došlo zbog nepažljivog manevra zapovjednika prvotuženog tegljača, pa mu je prema prvotuženom brodaru tegljača dosudjena naknada štete od 7.000 funti, a nije zahtjevu udovoljeno prema drugotuženom brodaru tegljenog broda. U ovom sporu je prvotuženi brodar tegljačev, u nastavku prvobitne parnice, ustao zahtjevom da se utvrdi da je drugotuženi brodar tegljenog broda dužan da mu nadoknadi čitav iznos isplaćene naknade štete, jer je prema ugovornim uglavcima brodar tegljenog broda preuzeo obvezu da mu nadoknadi štete zbog tjelesnih povreda nanesenih bilo kojima osobama za vrijeme tegljenja /koje trajanje je posebno u ugovoru definirano/. Drugotuženi se tom zahtjevu opirao, ističući da je tegljačev brodar, kao lučko poduzeće, imao ovlast da odredi najsigurniji način kako će se

postupati kod određenih manevara, a da to nije učinio, i tako sa svoje strane povrijedio ugovorne dužnosti; zatim da se radi o odgovornosti tegljačkog poduzeća, jer da je zapovjednik radio kako je poduzeće odredilo, i stoga nije bio nepažljiv, i da je konačno klauzula tako široka da bi brodar tegljenog broda mogao odgovarati i onda kad ne bi šteta nastala u vezi s tegljenjem.

Sudac Monahan je, u skladu sa stajalištem prvotuzenoga broдача tegljača, smatrao da se ovdje ne radi o odgovornosti broдача tegljača za vlastite čine, jer je zapovjednik od tri moguća rješenja izabrao najopasnije; zatim da je zapovjednik bio nepažljiv, kako je to porota u prvom sporu utvrdila, i konačno da je u klauzuli prebacivanje odgovornosti određeno baš za vrijeme tegljenja, a sve to da je u skladu s precedentom iz engleske prvostepene presude Great Western Railway Company v. Royal Norwegian Government /1945/78 LL.Rep.152/ u kojem je sudac Atkinson tako protumačio standardne uvjete za tegljenje u Ujedinjenom Kraljevstvu /United Kingdom Standard Towage Conditions/.

/LLLR 1962, str.143-149/

E.P.

Bilješka.- Australijski sud države Viktorija primijenio je diobu odgovornosti između broдача tegljača i broдача tegljenog broda iz njihova ugovora o tegljenju na jednak način kako je i engleski sud primijenio odgovarajuću, jednaku, odredbu ugovora koji se redovno sklapa u Ujedinjenom Kraljevstvu. U oba slučaja radi se o prvostepenim sudovima, ali njihova sukladna konstrukcija domašaja spomenute klauzule ugovora o tegljenju bit će sigurno mjerodavna svagdje gdje se jednaka klauzula primjenjuje, ukoliko je viši sudovi ne bi izmijenili. Načelno, jednaka klauzula i u našem pravu mogla bi biti priznata valjanom, jer se radi o dispozitivnim pravima stranaka, a osim toga bi takvom klauzulom bile samo podređene predmjeve koje su našem Zakonu o ugovorima o iskorištavanju brodova postavljene u čl.109 /da zapovjednik tegljenog broda upravlja tegljenjem/ i u st.1 čl.110 /da je između tegljača i tegljenog broda kriv za štetu brodar čiji zapovjednik upravlja tegljenjem/.

E.P.